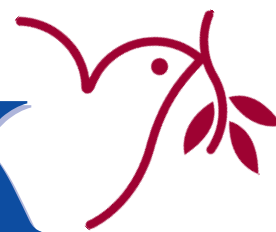

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2012. október 21-28.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 43-44. SZÁM

A név kötelez! Reformációi gondolatok

A név, a gyökerek, a kötődés óriási erővel bír. Előre is viheti életünk, de romba is dönthet bennünket. Csak egy példa az utóbbira. Egy barátom fia szakmájában jó hírre tett szert. Megpályázott egy állást. Pályázatát legjobbnak tartva a bizottság őt javasolta alkalmazni. Csak a HR-essel való adminisztráció volt hátra. Mikor a személyzeti elolvas-ta a fiatalember nevét, visszakérde-zett: Csak nem X. Y. az apja? De igen, mondta a fiú. Sajnálom, akkor nem tartunk igényt a munkájára. S ezzel vége lett egy el sem indult munkahelyi karriernek.

Baptista múltunk telis-tele van nagy nevekkel: Hubmayer Baltázár, Hutter Jakab, Hans Denk, Michael Sattler, Wilhelm Reubin, Pilgram Marpeck, Mantz Félix, Conrad Grebel, Schröter Kristóf, Fischer András, Andreas Ehrenpreis, Bunyan János, Müller György, Charles Haddon Spurgeon, Johann Gerhardt Oncken, Rottmayer János, Bauhofer György, Novák Antal, Kornya Mihály, Tóth Mihály, Meyer Henrik... Nagyon nehéz folytatni a sort úgy, hogy valakinek ne legyen hiányérzete, hisz oly vég-telen dicsőséges hithőseink sora.

Óvelük rakta le Jézus Krisztus az egyház baptista szeletének alapjait. Őseink alapos munkát végeztek. Büszkék lehetünk erre. De a múlttal büszkélkedni úgy, hogy a jelenünk jóval gyengébb: szánalmas dolog. Valakinek vagy valaminek a zászló-ját lobogtatva, magasra tartva úgy, hogy mi nem hozzuk legalább azt az eredményt, magasztosságot, nagy

baj. Hiszen szégyent hozunk arra, amire hivatkozunk, amit hirdetünk.

„A mi atyánk Ábrahám” – vallotta büszkén Jézus Krisztus kortársainak egy része. Jézus egyszerű logikával válaszolt: „Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tenétek.” Teljesen igaz.

Az ősohkhöz méltóan éléshez kevés, hogy őrizzük emléküket és magasztaljuk őket. Több kell! Az, hogy legalább oda megpróbálunk felnőni, de ha lehet, még nagyobbá válni. Jó, ha büszkék lehetünk az őseinkre. De sokkal jobb, ha az ősök lehetnek büszkék ránk!

Tovább kell vinni

Amit elérték őseink, nekünk kell tovább építenünk emberségben, hitben, eredményben, kutatásban, Isten országában. Nekünk az adatott, hogy meglássuk, melyik munkájukat, mű-vüket kell folytatnunk, esetleg Krisztus kegyelméből befejeznünk. A múltunk legjobbjaihoz kell felnőnünk! De még itt sem állhatunk meg: még szebbé, jobbá kell építenünk elkezdett munkájukat.

Sok-sok képességet, adottságot, talentumot, lelki ajándékot adott nekünk Krisztus. Óriási kincs, erőforrás van a birtokunkban azért, hogy mind-azt kiaknázzuk, felgerjesszük, beindít-suk. A hívő lelkek mindig egy jobb vi-lágot építenek. A Krisztus szeretete szorongat minket, hogy mindig részt vegyünk ennek a jobb világnak az épí-tésében.

Háló Gyula
f. szerk.

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült. Így szólt hozzá: »Kövess engem!« Az otthagyt mindent, felkelt, és követte őt.” (Lk 5,27-28)

A HÉT GONDOLATA

Ki követheti Jézust? Nagyon egyszerű választ adhatunk erre a kérdésre: bárki. Hogyan kezdődik Krisztus követése? Egyetlen rövid mondattal: „Kövess engem!” Jé-

zus nem szabott feltételeket, nem fogalmazott meg szigorú kritériumokat Mátéval szemben, csak hívta. Mi kell az Úr követéséhez? Elindulás. (Haj-nal Zoltán)

A HÉT GYAKORLATA

Tegyük egyszerűen és halasztgatás nélkül azt, amit a szívünkben Krisztus diktál!

A HÉT IMÁJA

Segíts, drága Jézus,
hogy követőd legyek,
mit Te kívánsz tőlem,
olyat mondjak, tegyek!

Áldd meg testvéreimet,
édesapát, anyát,
hú követőd legyen
mind az egész család!
Siklós József

Azokat az evezőket kell használni,
amelyek kéznél vannak,
és azzal a széllel kell vitorlázni,
amelyet Isten ad.
Spurgeon

Az Áhítat új kiadása elé

Külsejében és tartalmában is megújul Áhítat című kiadványunk 2013 januárjától. A **vasárnap délelőtti és délutáni igék**, illetve magyarázataik **témájukban kapcsolódnak egymáshoz** egyetlen gondolati egység elmélyítése céljából. (Megjelenik 2012 decemberében.)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Október 20-án**, szombaton este 6 órakor **egyházzenei hangversennyel emlékeznek Basky István énekművészre** a Domonkosok Templomában (XIV., Thököly út 56.). A Carmine Celebrat Kórus előadja *Liszt Ferenc* Funérailles és *Gabriel Fauré* Requiem című műveit. Orgonál: *Bednarik Anasztázia*. Szólisták: *Zádori Mária*, *Sárosi Károly*. Vezényel: *Zimányi István*.

♦ **Október 28-án** 15 órától **szabadtéri zenés istentisztelet lesz Nyíregyházán** az EMMAUS Evangélikus Templomkertben (4400 Nyíregyháza, Korányi Frigyes u. 160/A.). Igét hirdet *Szenczy Sándor* baptista lelkipásztor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke, a zenei szolgálatot a tiszántúli egyházkerület öszszevont fúvószenekara végzi.

♦ **November 9-10-ig** a Kiskunhalasi Csipke Hotelben **A házasság négy évszaka címmel párkapcsolati wellnesshétvégét tartanak** az Egymásra Hangolva Alapítvány családgyógyozói: *Beke László* (lelkipásztor, családgyógyozó, és *Beke Betty* (mentálhigiénés szakember, családgyógyozó). Hogyan lehet tavasz a házasságban 1, 10 vagy 20 év után is? Vegyen részt a kétnapos házaspáros hétvégén, hogy megtudhassa! Várnak minden olyan házaspárt, akinek fontos, hogy házasságát ápolja. Négy előadás *Gary Chapman* nagy sikerű könyvének feldolgozása alapján. Személyes párkapcsolati tanácsadás igény szerint. Sok-sok lehetőség a párjával való nyugodt beszélgetésre, pihenésre. Testi felüdülés a szálloda wellnessrészlegében vagy a szomszédos termálfürdőben. Jelentkezés az info@egymasrahangolva.hu e-mailen. Költségek: 9990 Ft/fő, ami magában foglalja a szállást, étkezést, valamint a szálloda wellnessrészlegének korlátlan használatát. www.egymasra-hangolva.hu

Nagy emberek a Szentírásról

Az Írást imádkozva kell olvasni és olvasva imádkozni. Ha helyesen olvassuk a Bibliát, akkor Isten beszél hozzánk, és mindaz, amit olvasunk, alkalmat ad, hogy mi beszéljünk Istennel.

G. Tersteegen

Szociálpolitikai kérdések ma

Szeptember 22-én a József utcai gyülekezetben találkoztak az e témában fáradozók. *Tisza Attila* lelkipásztor, szociálpolitikus vezette a konferenciát. Bevezetőjében támpontokat adott, hogy ebben a témakörben is a helyi igényekből kiindulva kell közelíteni a globális feladatok felé. *Mészáros Kornél*, egyházunk főtitkára kihangsúlyozta, hogy nem ez a terület küldetésünk fő vonala, de igen fontos eszközzé válhat az örömhír eljuttatásában, ha okosan szolgálunk vele.

Két egyháztagunk is vezető pozíciót tölt be az EMMI-ben. *Dr. Kormosné Debreceni Zsuzsanna* a család helyzetéről beszélt örökös szerepünk kihangsúlyozásával (Ez 3,17). A családok válsága rombolja hazánkat. Ezt felismerte a kormány is. De az ő támogatásuk csak akkor ér cél, ha mi is megteesszük azt a saját helyünkön, amire lehetőségünk van, példamutatásunkkal, aktív segítséggel. *Serafin József* a parlament honlapján megtekinthető költségvetési törvény 2013-as évi változásaira hívta fel a figyelmet a finanszírozás terén. *Opauzski György* szociális szaktitkár kihangsúlyozta, hogy életbevágóan fontos az e területen dolgozók szakmai tapasztalatcseréje. Új szolgálatában ennek eszköze is kíván lenni. *Tiszáné Gneth Gabriella* a lista koordinátorként a pályázatok időszerűségét és fontosságát emelte ki. Körültekintően kell elkészíteni, hiszen ma is futnak olyan lehetőségek, hogy például az

5000 lélekszám alatti helységek templomfelújítására 100%-os támogatást is adhatnak.

Két egyéb területről is komoly tájékoztatást kaptunk. *Miletics Marcell*, a Baptista Szeretetszolgálat Utcafrontjának vezetője arról beszélt, hogy az esetek rehabilitációja sosem lehet egy lépéses, a társadalomba való visszavezetésük hosszas támogatási munkát igényel. Ehhez kitartás, szakértés és nagyfokú odaszánás szükséges. A Magyar Evangéliumi Börtönmisszió képviselőjében *Lehoczy József* beszélt munkájuk veszélyeiről és eredményeiről. Létszámihiánnyal küzdenek ezen a területen is, és várnak szolgálattevőket. A fórumbeszélgetések alatt, főleg az egyéneket segítő szocpol támogatásokról kaptunk tájékoztatást s kérdéseket például a cigánymisszió lehetőségeiről. A pályázatokra és az önkéntes segítő témára még szándékozunk visszatérni.

Hogy több konkrétum is megmaradjon a szívünkben, egy felszólítás is ide kívánczik. Segíthetünk a frissen operált mell-daganatosok gyógyulásában is, ha 2012. október 19-én, pénteken délután 4 órakor a Wesselényi utcai imaházban összegyűlünk legalább 20-an a szív alakú párnák készítésére. Jelentkezést ide várunk:

baptiszoc@hotmail.com,
ahol további beszélgetésekre nyílik majd mód.

Salyámosy Éva

Romamisszió a Délibáb utcában

Istentől kapott felelősségtudattal 2011 októberében romamissziót kezdett Kiskörösön a helyi baptista gyülekezet. Azóta sok minden történt. Az első utcai alkalom után egyik roma barátunk házában tartottunk istentiszteletet, majd ugyanitt imatermet alakítottunk ki. Ez ad otthont fő alkal-

munknak, a hétfő esti nagy összejövetelnek, valamint a női és férfi kiscsoportos alkalmaknak és a kéthetenkénti gyermekklubnak. De lett már helyszíne megtéréseknek, Isten szava hirdetésének és meghallásának, bűnvalásnak, békülésnek, szép családi alkalmaknak, asztalközösségeknek. A nyáron gyermekket szerveztünk, ősztől pedig az iskolai felzárkózásban

igyekezzünk segíteni. Kérjük szeretettel az imatámogatást, ha pedig valaki érdeklődne, további részletekről gyülekezetünk honlapján olvashat időről időre a www.kiskoros.baptist.hu webcímen.

Boros Dávid
kiskörösi lelkipásztor

A Kőszikla Siketek Baptista Gyülekezetének szolgálata a Mátészalkai Baptista Gyülekezetben

2012. szeptember 23-án különleges alkalomra került sor imaházunkban, vendégül láthattuk a Kőszikla Siketek Baptista Gyülekezetének egy csoportját.

Milyen természetesnek, magától értetődőnek tűnik számunkra az, hogy minden érzékszervünk működik. Talán bele sem gondolunk abba, hogy milyen lenne, ha nem hallanánk, és ha nem tudnánk gondolatainkat hangosan kimondani. Pedig mindez Isten kegyelme, és jó volt látni ezen a számunkra nem mindennapi istentiszteleten, hogy valóban csak ennyi a különbség közöttünk. Ők siketek, mi pedig hallók vagyunk. Már ami a fülünket illeti. A szívünk azonban ugyanúgy nyitott lehet Isten ígéje iránt, és ugyanúgy elfogadhatjuk

Jézust Megváltónak. Testvérek lehetünk az Úrban. Ezt tapasztalhattuk meg gyülekezetvezetőjük, Kovács Imre és a tagok szolgálata által. Az igehirdetésben, mely az Ef 4,17-32 alapján hangzott – természetesen jelnyelven tolmácsolva –, arra helyezte testvérünk a hangsúlyt, hogy maradjunk

meg Jézus tanítása mellett, mert az jelenti az életet. Több bizonyágtétel és dobszóval kísért, jelnyelven mutogatott ének is elhangzott, ezek szintén nagyon megerősítők voltak. Láthattuk, milyen csodálatosan tud működni a siketek életében is az Úr Jézus. Hála neki azért, mert testvéreink testi hiányosságai nem akadályok számára, hogy eszközökké válhassanak ők is. Eppen ellenkezőleg. Sokkal könnyebben el tudják érni sorstársaikat az Igével, mint egy halló keresztyén.

Egy különbséget személy szerint mégiscsak felfedeztem: sokkal nagyobb örömmel tudják ők kifejezni Isten iránti hálájukat, mint mi, hallók. Példát vehetünk róluk.

Lakatosné Kádár Ágnes

Államtitkári bemutatkozó látogatás

Október 10-én bemutatkozó látogatást tett egyházunk központjában Hölvényi György, az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyházi, nemzeti és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára és Hegyi László kabinetfőnök.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumában néhány hónapja erre a területre kinevezett államtitkár egyházunk új vezetőségével találkozási megosztotta célkitűzéseit az államtitkárság és a különböző egyházak együttműködésével kapcsolatosan.

Egyházunk vezetői beszámoltak közösségünk helyzetéről, aktuális feladatainkról, és

együttműködési készségükről biztosították a kormány képviselőit.

A megbeszélés során felmerült kérdésekben a jövőben folyamatos kapcsolattartással munkálkodunk.

Simon Norbert, Mészáros Kornél, Papp János, Hölvényi György, Hegyi László és Durkó István

Baptista nők világimanapja 2012. november 5.

„Lépésben a Lélekkel – öröm által” Ez a témája az idei világimanapnak. Micsoda szükség van a mai világban az örömmel!

Amikor gazdasági válság, háborúk, gyűlölködés, erőszak, éhezés, reménytelenség vesz körül bennünket, akármerre nézünk. Mi itt Európában kényelmesen, a fotelból nézünk, hallgatjuk a világban történő borzalmakat. Mégis mintha nekünk is nehéz lenne lépést tartani a Lélekkel, és megélni a Krisztusban való teljes örömet (Zsolt 16,11). Az idei programot az ázsiai nőtestvérek állították össze, adományainkkal is a közöttük folyó missziót támogatjuk. Nagyszerű lehetőség, hogy imaközösségeink által csatlakozhassunk hozzájuk és a világ többi baptista nőtestvéréhez, kérve az Atyát, hogy tegyen bennünket örömhordozó edényeivé. Központi imaalkalmunkat 2012. november 4-én (vasárnap) du. 5 órakor tartjuk a József utcai gyülekezetben, kedves testvérnőink meghívására. Minden budapesti és környékbeli testvérnőt szeretettel várunk. A távolabb élőket bátorítom, hogy lakóhelyükön, illetve a körzetben rendezzék meg saját imaalkalmaikat. Tartsunk lépést a Lélekkel, aki örömmel való buzgó imádságra hív bennünket!

Varga Anikó
a Nőbizottság nevében

Lelkipásztori munkaközösség

Lelkipásztori munkaközösségen vettek részt a Budapesti Egyházkerület lelkipásztorai és a teológus hallgatók október 9-én a Budai Baptista Gyülekezet imaházában. A több mint negyvenfős hallgatóság számára a nap bevezető előadását „Békíts ki magaddal s magammal” – a lelkipásztor kapcsolata Istennel és önmagával címmel Hajnal Zoltán lelkipásztor tartotta. A témához kapcsolódva Tóth János és Kotán Béla tett bizonyosságot. Ezt követően lehetőség volt a felvetődő kérdéseket csoportokban megbeszélni. A napot közös ebéd zárta

(Kapitány Zsolt)

Rádiós istentiszteletre készültünk

A Rákospalotai Baptista Gyülekezet vasárnapi istentiszteletét immár második alkalommal közvetítette élőben a Kossuth rádió. Ez év tavaszán értesültünk a Média Bizottság döntéséről, mely szerint az egyik idei rádiós közvetítés helyszíne imaházunk lesz. *Háló Gyula* testvér, egyházunk kommunikációs szaktitkárának kérésére összefoglaljuk felkészülésünk alapelveit.

A rádiós istentisztelet lehetősége Istenünk kegyelmének megnyilvánulása. Alkalmatlanságunk érzete erősítette Urunkra utaltságunkat. Imádságainkban, a készülés minden területén és a közvetítést követően is ez a tudat határozott meg bennünket.

A közvetítés elsősorban nem csak gyülekezetünk ügye. Sokan hallgatták a gyülekezet földrajzi környezetében, így közvetlen esz-köz hívők és nem hívők elérésére. Az istentisztelet országszerte többszázszáz hallgatósága egész közösségünkről alkot véleményt. Nagy a felelősség. Az istentiszteleteink minden vasárnap élőben tekinthetők meg az interneten. Ha valami nem megfelelő, nem teszünk lehetővé a későbbi meghallgatásokat. A rádiós felvétel azonban egy hónapig bárki által újra meghallgatható a rádió honlapjáról. Nincs korrekciós lehetőség!

Az ének-zenei szolgálatokban csak azok vehettek részt, akik rendszeres résztvevői gyülekezeti életünknek.

Az istentisztelet minden részletének az átlagember számára érthetőnek kellett lennie, hogy ne legyen szükség dekódolásra.

Mivel a rádióban nehezen értelmezhető a szünet, ezért a megszólalások között legfeljebb pár másodperc telhetett el. Ezért a soron következő egyéni vagy csoportos megszólalóknak előre készenlétben kellett állniuk.

A közvetített istentisztelet csak minimálisan térhetett el a szokásos vasárnap délelőtti alkalmaktól. Ha ez nem így lett volna, hiteltelenné tette volna a közösséget. Nem alkalmi, különleges minőségű szolgálatokra volt szükség, hanem a megszokottakra.

(Folytatás a következő oldalon)

A teljes Írás

„Egészen bizonyosnak tartjuk a próféta beszédét, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap és felkel a hajnalcsillog szívetekben. Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciája sem ered önkényes magyarázatból, mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélek által indított szavakból. A teljes Írás Istentől küldött emberek. A tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Pt 1,19–21; 2Tim 3,16)

Mire alapozódik a mi keresztyén hitünk? Erre a kérdésre többféle válasz lehetséges. A római katolikus keresztyének válasza: a Szentírás és a hagyományok képezik ezt az alapot. Ezenkívül ha a pápa ex katedra, vagyis szent Péter felhatalmazott utódjaként nyilatkozik, az a hit és erkölcs tekintetében kötelező. Mi protestánsok egyedül a Szentírást tekintjük Isten szavának. A valóságban azonban a reformáció hagyományainak majdnem ugyanakkora szerepe van a protestáns egyházakban, mint a római egyházban a középkor és újabb kori dogmáknak. Az úgynevezett evangéliumi közösségek a hagyomány vonatkozásában elvileg a protestáns örökséget követik. Olykor hangoztatjuk hagyományellenességünket, de ezzel ellentétben nagyon is őrizzük kegyességi gyakorlatunkat és szervezeti rendünket.

Vajon a Biblia megbízható, hogy legfőbb tekintélyünk legyen? A Szentírás tanítása szerint a Biblia ihletése Isten személyes műve. A Szentlélek közreműködése által született a Szentírás. A Szentlélek szerzősége a hangsúlyos, noha emberek írták. A Biblia egy egész könyvtár. Törvé-

nyek, történelmi tudósítások, próféciák, igehirdetések, himnuszok, imádságok, levelek, tanulmányok, költői művek, bölcselkedések találhatók benne. Egyes részei háromezer évnél idősebbek. Hatvanhat könyvét ezeröttszáz éven át (több mint ötven generáció) mintegy negyven szerző írta. Mózes Isten Lelkétől ihletve Izrael népének törvényadója, tanítója, valásalapítója, politikai vezetője volt, Dávid és Salamon a király, Ámós pedig pásztor, Péter halász, Lukács orvos volt. Aztán megtörtént a csoda. Anélkül, hogy emberileg egy előzetes terv készült volna róla, létrejött a Biblia. A Biblia szellemiségét és szándékát tekintve egységes mű.

A „vörös fonál”, ami a Biblián végighúzódik, az emberi lét alapkérdéseit foglalja magában: „Kicsoda Isten?”, és „Kicsoda az ember?”, „Mi az értelme és a célja az emberi életnek?” A Biblia páratlansága abban áll, hogy e kérdések megválaszolásakor nem dogmatikai tételekre vagy vallásos kötelezettségekre utal, hanem Isten személyére és munkájára mutat rá. Istennek a történelemben végbevitt művére irányítja az olvasó figyelmét. Az olvasónak azonban magának kell felfedező útra indulnia, hogy a Szentírás üzenetét megragadja.

Isten embereket használt fel arra, hogy az ő igéjét leírják. Ezeknek az embereknek megvolt a szakmai ismerettségük, stílusa, szókinccse, érdeklődési köre, társadalmi pozíciója, sőt egyéni sorsa is. Isten mégis az ő személyüket és egyéniségüket használta fel arra, hogy mélyebben lássanak bele a történelem eseményeibe, azok lényegébe, a társadalmak erkölcsébe. Isten szemszögéből értették meg mindazt, ami körülöttük történt. Ennek következtében olyan szavuk, üzenetük volt, ami nem csupán tőlük származott, hanem csatornái voltak Isten gondolatainak. Ez állt össze úgy, mint Isten ígéje. Megszólalt számukra Isten úgy, hogy azt megértették. Az igazságot nemcsak hallották, hanem fel is fogták. Ezért igehirdetésükben nem csupán az emberi gondolatok jutnak kifejezésre, hanem Isten szava is. Ismerték és megismertették az emberekkel Isten természetét, azt ahogyan Isten megnyilatkozott számukra. Ezért rendelkezik a Szentírás páratlan tekintéllyel a hívők számára.

A napi bibliaolvasás jó és nemes, sőt nélkülözhetetlen szokása a hívőknek. A nap kezdetén Isten szaván keresztül ráhangolódunk az Örökkévaló Isten gondolataira. Ezáltal elébe megyünk sok téves ösztönzésnek és rossz lépésnek. Erőt kapunk a ránk váró mindennapi feladataink elvégzésére. A nap végén aztán összegződnek tapasztalataink. Isten igazságának megvilágításába, vagyis a helyükre kerülnek dolgaink. A feszültségek megenyhülnek, a gondok Isten elé kerülnek, terveink megrostálódnak. Ami nem fontos, az kihullik. Ami Isten szemében értékes, megkapja az őt megillető helyet. Hibáinktól és bűneinktől úgy szabadulunk meg, hogy az örök igazság fényében lepleződnek le és az örök irgalom feddi be azokat. A jellemünk helyes

irányba formálódik, sorsunk és jövőnk javunkra alakul Isten szándéka szerint. Isten igéje ilyen értelemben válik olyanná, mint a mindennapi kenyér. Táplálja a lelkünket. Semmi mással nem helyettesíthető.

Napjaink, éveink, az egész életünk úgy telik meg tartalommal, hogy sem az üresség kellemetlen kínjaival, sem az ebből fakadó rossz lelkiismerettel nem kell küszködnünk. A mindennapi igeolvasás és imádság utat mutat, megóv kísértéseink közepe, segít terheink hordozásában, tanít közösségi lényé válnunk, feloldja belső konfliktusainkat, egyfajta emberi tartást ad. Olyan szívbeli titokká válik, amelynek gyümölcsei nyilvánvalók (Mt 5,5–6).

Hegyí András

Csodáló vagy követő vagy?

(Dánia Kierkegaard korában keresztény országnak gondolta magát. Keresztény meggyőződésüket büszkén vállalták. A hívő filozófus azonban rámutatott arra, hogy lényeges különbség van a kereszténység látszata és illúziója, valamint az igazi Krisztus-hit között. Ennek kapcsán írt a Krisztus-csodálót és a Krisztus-követés különbségéről.)

A csodáló távol tartja magát attól, amit csodál. Elismeri Jézus erkölcsi nagyságát (még talán feltámadását és istenségét is), szépnak tartja a Jézus által felmutatott ideálokat, de „észre sem veszi, hogy csodálatának tárgya követelményt testesít meg vele szemben, hogy váljék olyanná, de legalábbis törekedjék olyanná válni, mint akit csodál”. Kierkegaard szerint „a csodáló nem óhajt áldozatokat hozni, bármiről is lemondani, földhözköttöttségét levetni, életét átalakítani, csodálatának tárgyához hasonulni, és életével kifejezni, amit csodál – viszont szavakban, kifejezésekben és fogadkozásokban kimeríthetetlen, ami a Krisztus-hit fönségét és dicsőségét illeti”.

A követő ezzel szemben arra törekszik, hogy „használva váljék csodálata tárgyához”. A követő nemcsak csodálja Jézus személyét, de úrnak is tekinti őt, akinek enge-

delmesség jár. A követő odaadja magát Jézusnak, akit csodál, és annak megfelelően alakítja életét, ami Jézus kérése a számára. A követő nem pusztán szemlélő és imádó, hanem tanítvány is. Egy élet követője. A követő nem vonja ki magát Jézus személyének hatása alól. Bizonyos értelemben a csodáló sem, de az ő esetében a hatás inkább esztétikai jellegű, olyasmi, mint egy műalkotás élvezete esetében. A követő ezzel szemben felszólítást hall, és a felszólításra válaszol is. Felkel, és követi Mesterét.

„Úr Jézus Krisztus, nem azért jöttél a világba, hogy szolgáljanak neked, vagyis nem azért, hogy csodáljanak és ebben az értelemben imádjanak. Te magad az út és az élet voltál – és csakis követőket akartál. Serkents fel hát minket, ha elbóbiskoltunk volna az igézettől, szabadíts meg tévelygésünktől, hogy csodálni, vagyis hogy imádatl akarunk csodálni téged, ahelyett, hogy követni akarnánk és hasonlítani hozzád.”

(Kierkegaard)

(Folytatás az előző oldalról)

Gyülekezetünkben hagyományosan a vasárnap délelőtti a főistentisztelet. Jellegében az igehirdetés ekkor témaprédikáció. A vasárnap délután textusprédikáció, míg a hétköznapi esti alkalom bibliaatanulmányozás. Különösen törekedtünk arra, hogy a délelőtti igehirdetés középpontjában a páli vallomás álljon: „mi pedig a megfeszített Krisztust prédikáljuk”. A rádiós istentiszteletre hasonlóan a prédikáció is egyszerű és élet-szerű. Az illusztrációk a mai magyar valóságból származtak.

Vasárnap délelőtti rendszeresen elhangzanak versek, bizony-ságtételek. A rádiós istentiszteleten mellőztük a verset. Tapasztalataink szerint a lendületes, jól megfogalmazott személyes tanúságtétel hatékonyabban hordozza a közvetlenül érthető üzenetet.

A rákoscsabai énekkar több mint egy évszázada szolgál az istentiszteleteken. Elsődleges küldetése az evangélium hirdetése, amiben a szövegnek kiemelt szerepe van. A szeptember 23-i istentiszteleten megszólaló, a három karmester által kiválasztott énekek is ennek szellemében hangzottak fel.

Az énekkar mellett rendszeresen szolgál az újrindult pengetőszeneke és a régi hagyományokkal rendelkező vonószeneke egésze vagy annak néhány tagja. Nagy öröme a gyülekezetnek az ifjúság éneke is. A közvetített istentiszteleten a vonószeneke és az ifjúság szolgált. A szokásos istentisztelettől eltérően a kezdő imádság előtt a vonószeneke játszott, mintegy keretbe foglalva a szerkesztő riporter felvezető mondatait.

A vasárnapi iskolások délelőttönként előbb egyedül, majd a gyülekezettel együtt elmondják az aznapi aranymondást. Így történt a közvetítés alkalmával is.

A rádiós közvetítésre készülés jó lehetőséget teremtett arra is, hogy újraértékeljük istentiszteleteinket és azok részleteit elsősorban a gyülekezeten kívül élők nézőpontjából. Hálásak vagyunk Nagy Imre testvér tanácsaiért, aki folyamatosan bátorított bennünket.

Reménységünk, hogy munkánk nem volt hiábavaló.

Ifj. László Gábor

Fontos kérdések

Hogyan kell megtérni?

A reformációhoz kapcsolódó kérdéskör a megtérés lényegét is érinti. Dr. Sárosi Ete Ákos fentebbi című előadásának (bibliaszov.hu) két részletét adjuk közre azzal a céllal, hogy a megtérés gyakorlatáról és a megtérésre hívásról tovább gondolkozzunk magunkban és testvéreinkkel együtt. (A szerk.)

Mi teszi indokolttá ezt a különös kérdést?

A 18. század úgynevezett történelmi-protestáns egyházaiban megindult ébredési mozgalmak kezdték el hangoztatni a Bibliára hivatkozva azt, hogy a keresztyén élet a megtéréssel kezdődik, és megtérés nélkül nem nevezhető senki keresztyén (Krisztus-követő) embernek. Ezek az ébredési mozgalmak – teljesen jogosan – arra hivatkoztak, hogy a bibliai próféták és az apostolok, úgy az ótestamentumi, mint az újtestamentumi korban, azzal az indoklással szólítottak fel a megtérésre, hogy ez Istennek olyan parancsa, amely minden emberre egyformán vonatkozik. Tehát megtérés nélkül az ember kívül marad Isten országán, egyháztagsága csak névleges lehet, de semmiképpen nem üdvözülhet.

Úgy a puritán, mint a pietista ébredések egyes irányzatai és képviselői azonban nem álltak meg annál a pontnál, hogy Isten megtérésre felszólító parancsát továbbadják, és elmondják a megtérés lényegét, hanem továbbléptek a megtérés módszerének, módjának meghatározására. Tehát azt is meghatározták, hogy hogyan kell megtérni, azaz milyen az igazi, a „szabályos” megtérés. A „hogyan” kérdésre adott válaszok aztán az idők folyamán egyre részletesebbek és szerteágazóbbak lettek, a feltételek folyamatosan bővültek. Meghatározták, hogy az igazi megtérés feltételei: bűnlátás, könnyezés a bűnök miatt, az evangelizációkon az úrasztálához, vagy a gyülekezet elé előrehívásra történő személyes kiállítás, valamiféle úrlap kitöltése, a gyülekezet előtt történő nyilvános bűnvallás, az elkövetett bűnök jóváté-

(Folytatás a következő oldalon)

Gyülekezet a házban

Visszatérés az egyszerűséghez

Mi egy házi gyülekezet?

A következőkben felsorolt jellemzők azok, melyek jelen voltak az egyház első 50 évében. Amint az egyház elhagyta az egyszerűséget, elveszítette erejének nagy részét, valamint rugalmasságát abban, hogy evangelizálja a népeket, és tanítvánnyá tegye őket. Ezek a jellemzők megtalálhatók a legtöbb házi gyülekezetben világszerte, melyek előjönnek szinte a föld alól.

Egy házi gyülekezet egyszerű gyülekezet

Nem gittegylet, nem ceremóniák, nem rituálé és szimbolizmus jellemzi. Ez egyszerűen egy idő, amit Isten népe Jézussal tölt el. Ő van középen. Beszélgetnek, énekelnek, imádkoznak s esznek együtt. Bemerítik az újonnan megtérteket, együtt úrvacsoráznak, és tanulmányozzák együtt a Bibliát. Beszélgetnek is az Igéről, és arról, hogy mit tesz Isten az életükben. Beszélgetnek emberekért és a világban levő szükségek megoldásáért. Szolgálnak egymásnak az ajándékaikkal, amiket Isten mindenkinek adott. Szeretik egymást, és bátorítani és támogatni akarják egymást a hitükben.

A házi gyülekezet egy házban, otthonban található

Az otthon nem komplikált hely arra, hogy istentiszteletet tartsunk benne. Nincsenek titokzatos szimbólumok, amiket meg kell magyarázni. Ez nem vallásos környezet, és senki nem érzi magát rosszul azért, mert esetleg valami olyat tenne, amivel megsérti valakinek a vallásos szokásait stb. Az emberek otthon érzik magukat, és leeresztenek. Ahogy megérkezik az első két vagy három hívó, megvalósul a gyülekezet, mert hiszen a gyülekezet a jelen levő hívó emberek közössége, és nem egy program vagy épület. Ahol újjászületett hívók találkoznak, ott gyülekezet van. Ők az összegyűlekezettek közössége, gyülekezete (ecclesia, Versammlung, Kirche, church). Ha elhagyják a házat, akkor ők a szétszóródott gyülekezet. Összejönnek, hogy új erőt gyűjtsenek. Elmennek, hogy a Szentlélek erejét a világban sóként, élesztőként és fényként adják tovább. Mindenhova elmennek és hirdetik – azoknak, akik még nem ismerik Jézust – az evangéliumot tettel és szóval. Megvalósítják a misszióparancsot, mely ezt mondja: amikor mentek ide-oda, mindenhova, hirdessétek az

evangéliumot minden időben, bárhol vagytok... most! „Menjete el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa!” (Mt 10,7) „Ezután így szólt hozzájuk: »Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!«” (Mk 16,15)

Egy házi gyülekezet egy evangélicációs központ (centrum)

Egy még nem hívó embernél könnyebb elérni azt, hogy egy magánházba eljöjjön, mint egy „szentélybe”. Ez az egyik oka annak, hogy az első század keresztyénei miért tudták az akkori világot a feje tetejére állítani.

Egy házi gyülekezet megkönnyíti a tanítványozást

Jó dolog házak ajtaján kopogtatni és embereket Jézushoz vezetni. Jó dolog az utcán, parkokban, stadionokban, telefonon vagy mindennapi beszélgetésben az Úrhoz vezetni valakit. Ha azonban ott tesszük ezt, ahol tanítványi életet is megtapasztalhatnak, a házban levő gyülekezetben – akkor világos az előny. Akkor már meg is ismerték a gyülekezetet, hiszen benne vannak, illetve egészen közel van hozzájuk. Be is lehet őket meríteni, és folyamatosan azok által, akik Krisztushoz vezették őket, elmélyülhetnek a hitben (tanítványság). Az egyházba tagolás feladata már meg is történt ezzel.

A házi gyülekezet kapcsolatban áll, része az egyetemes Krisztus-testnek

Az egyetlen név, aki méltó arra, hogy középen legyen és emlegessük, Jézus neve. Gyülekezetünknek nem kell jó nevet kitalálnunk. Nem a miénk a gyülekezet ugyanis, hanem Jézus Krisztusé. Ez a gyülekezet, mely valakinek a házában található, gyakorolja a közösséget, része a város gyülekezetének. Minden, ami Jézusé, a gyülekezeté is. Minden, amit városunkban, lakókörnyezetünkben, falunkban tesz, a miénk is, velünk és értünk is teszi. Mindnyájunknak felelőssége van benne, még ha az imádságon kívül nem is jelentene többet. Egy test vagyunk. Egységbe születünk, és munkáljuk az egységet azért, hogy befogadjuk, elfogadjuk az újjászületett hívókat, függetlenül attól, hogy hol laknak, vagy milyen csoportnak, felekezetnek a tagjai. Mi mindannyian – az újjászületett hívók – összetartozunk!

Egy házi gyülekezet mozgékony (flexibilis)

Nem muszáj minden héten ugyanabban a házban, otthonban találkozunk. Nem az épület tart minket össze, hanem a kapcsolataink forrasztanak egybe. Rugalmasak vagyunk. Bárhol találkozhatunk. Ezáltal több emberrel kerülünk kapcsolatba több helyen.

Egy házi gyülekezet kicsi

Ami nagy, nem mindig jobb. Növekedni akarunk egyébként. Multiplikáció (megsokszorozódás) által azonban gyorsabban növünk, mint hozzácsatlakozás által. A házi gyülekezet a városban levő összegyülekezetet építi (*Stadtweite Kirche*) azáltal, hogy oszt és sokszorozódik (azaz újabb házi gyülekezetet hoz létre). Néha lesznek nagyobb városi szintű találkozók, a bázisgyülekeztünk viszont kicsi marad. Ha rendszeresen jár az alkalomra több mint 20-30 fő, akkor itt az ideje, hogy megszülessen a baba, az új házi gyülekezet.

Egy házi gyülekezet „a gyülekezet”

Az Újszövetség a gyülekezet négy szintjéről beszél: gyülekezet a világban (Kol 1,24), gyülekezet a régióban (ApCsel 9,31), gyülekezet a városban (2Kor 1,1) és gyülekezet a házban (Kol 4,15). A gyülekezet az otthonban *mikrokozmosza* a városi gyülekezetnek, a nemzetinek és a világegyháznak. A házban levő gyülekezet éppúgy gyülekezet, mint a gyülekezet a városban, régióban vagy bárhol a világban. Minden lényeges elemét tartalmazza a *gyülekezetnek*. A mikrokozmosz szó egyszerűen „kicsi világot” jelent, illetve kozmoszt miniben. A házi gyülekezet gyülekezet, a szó legteljesebb értelmében. Pál így látta a szolgálatát az első században. Első misszióútján négy különböző városban – Antiókhia, Ikónium, Derbé és Lisztra – hagyott hátra egy-egy kis, hívókból álló csoportot. Mindegyiket abban a városban levő gyülekezetnek nevezte.

Házi gyülekezet az Újszövetségnek megfelelő praxissal

Nem mondom, hogy az Újszövetség sémája szerint, mert Isten nem sémát adott nekünk. Azzal kapcsolatban, hogy milyen legyen a gyülekezet élete, szolgálata, az igazi újszövetségi gyakorlat imádságot, Istenre figyelést és a megértettek iránti engedelmisséget jelent. Ha azt mondja valakinek Isten, hogy építsen egy óriási katedrális, ak-

kor azt kell tennie. Akkor áldásban lesz része, és a teljes Krisztus-testnek is vele együtt. Az első hívők dinamikus ereje éppen ebben rejlett. Nem sémát követtek, amiről valahol olvastak valamit, hanem napról napra követték a Szentlélek vezetését. Az eredmény automatikusan adódott. Ma is a jó oldalon állunk, ha így teszünk. Sok gyülekezet kereste a növekedés módját, formáját. Például *Rick Warren*, *Bill Hybels*, és ezzel nagy gyülekezeteket építhettek. „Imádkozok egyszerűen, és engedelmeskedem a látásnak!” Nincs semmi rossz abban, ha egy pajtában a mezőn, egy barlangban, egy templomban vagy zsinagógában jövünk össze. Az Úr a szívet nézi. Ha azonban egy szisztémát támogatunk, amely az alkalmatlan vezetéssel és kasztiszisztémával megfojtja a laikus és lelki embereket, nem lesz meg az a gyümölcs, amire vágyunk.

A házi gyülekezetet könnyebb elkezdni

A gyülekezet alapítása evangelizációs, missziós és tanítványképző módszer. A gyülekezetnövekedési mozgásban bizonyított tény, hogy a sok új gyülekezet létrehozása a leghatékonyabb evangelizációs módszer. Sok új gyülekezet létrehozása a legjobb módja a tanítvánnyá nevelésnek is. Ha emberek kis kényszer nélküli csoportokban összejönnek, a tanítványság szinte észrevétlenül történik. Nem is nehéz új gyülekezetet plántálni. Csak két-három ember kell, és valaki, aki hetente kinyitja a házat egy kis találkozásra.

A házi gyülekezet már azelőtt elkezdődhet, mielőtt megérkezne a gyülekezetplántáló

Például az antiókhiai és samáriai gyülekezetek már azelőtt létrejöttek, mielőtt megérkeztek az apostolok. ApCsel 10-ben Kornéliusz segített egy házi gyülekezetet létrehozni anélkül, hogy tudta volna, mit tesz. Ez ma is megtörténik például Kínában. Persze ez nem zárja ki az apostolok, próféták, evangélisták, pásztorok és tanítók szolgálatát. Most a házi gyülekezet elkezdéséről beszélünk, és nem a folytatásról, növekedésről. Kell a felkent vezetők szolgálata, akiket az Úr beállít a szolgálatba ahhoz, hogy eredményesen működjenek a házi gyülekezetek. Ez csak néhány jellemző a házi gyülekezetekről. Mindegyiknek meglesznek a személyes tulajdonságai. Jézus lelke az, aki minden összejövételünkön vezetni akar. Hozza a lelkesedést, jó légkört az alkalmakra. Használ a szolgálatban mindenkit, akit akar és aki figyel rá.

Robert Fitts

(Folytatás az előző oldalról)

tele, és persze az életvitelt kísérő cselekedetek, illetve az Úr Jézus imádság általi behívása a megtérő életébe. Amennyiben ezek a feltételek adóttak, bűnbocsánatot és kegyelmet kap a megtérő.

A megtérés eseményét az ébredési mozgalmak elég hamar összekötötték az evangelizációval, amelynek fő mondanivalója és befejező csúcspontja mindig a megtérésre vonatkozó felszólítás volt. A módszer következő lépése az lett, hogy igazán megtérni csak az evangelizáción lehet.

Főként a 19. század ébredési mozgalmainak nagy része egyetértett azzal a szemlélettel is, hogy az igazi megtérés egy néhány óra alatt végbemenő radikális, drámai fordulat az ember életében, ahogy az Pál apostol, a filippi börtönőr vagy Ágoston egyházatya esetében is történt. Ezekből a példákól született meg az igazi megtérés paradigmája (mintája). Mire elérkeztünk a 20. és 21. század ébredési mozgalmához, a megtérést szorgalmazó igehirdetések és evangelizációk döntő többsége megtérésen, a bűnös embernek olyan feltételrendszerhez és pontosan megnevezett időponthoz kötött kegyes cselekedetértette, melyet ha teljesít valaki, ennek fejében megkaphatja a bűnbocsánatot és az örök életet. Így lett az ébredések egyes vezetői által felállított paradigma szerinti megtérés az üdvösség feltételévé, és egyúttal az ébredések kulcsfogalmává.

Első hallásra talán fel sem tűnik, hogy ezek a mozgalmak azzal, hogy a megtérést az üdvösség egyetlen feltételévé tették, sőt azt az evangelizáció időpontjához kötötték („ha nem döntesz most, elkárhozol”), az üdvösséget a bűnös ember teljesítményéhez kötötték. Így a megváltás hangsúlya a Krisztus által elvégzett és befejezett tökéletes váltságról, a Krisztus személyéhez kötött kegyelemről és a Krisztus személyével való életkapcsolatról (*unio mystica cum Christo*), átkerült a bűnös ember vallásos teljesítményére, s a megtérés jeleiből és következményéből a megtérés oka lett. (A szekér a ló elé került.)

Végül indokolva és összefoglalva azt, hogy miért tartottuk fontosnak a megtérés kérdésének tisztázását, az alábbiakat mondhatjuk:

(Folytatás a következő oldalon)

(Folytatás az előző oldalról)

1. A 18. századtól megtörtént a megtérés metódusának egyre részletesebb kidolgozása, így bárki által produkálhatóvá vált a megtérés, csak eleget kellett tenni bizonyos kritériumoknak...

2. A megtérés jeleit és következményeit a megtérés okává tették.

3. A megtérés kérdése kikerült az Isten üdvözítő rendjének (az *ordo salutis*) összefüggéséből, leválasztották az újjászületéstől, sőt a megtérést egyenesen annak előfeltételévé tették.

4. A megtérést azonosították a krízisszerű megtéréssel, s nem voltak hajlandók a fokozatos megtérést valódinak tekinteni – igaz megtérésnek csak a „villámmegettérést” fogadták el.

5. A megtérésből üdvszerző tett, érdem lett...

6. A „csak evangelizáción vagy úgynevezett csendeshéten lehet megtérni” gondolat lokalizálta a megtérést, és nem hagyott szabadságot Istennek a megtérés bárhol történő véghezvitelére.

7. A megtérésről azért kellett beszélnünk, mert van, aki semmit nem mond róla, mások meg csak erről beszélnek (gyakran nem biblikusan).

8. A megtérésről azért kellett így beszélnünk, mert szeretnénk biztatni az ige hirdetőit is arra, hogy bátran hirdessék Jézus Krisztust (a keresztséget és megigazulás evangéliumát). Nem lehet Jézus Krisztus helyett a megtérést hirdetni, mert Krisztus hirdetése az Isten által rendelt, megtérésre vezető eszköz. „...tetszett Istennek, hogy az igel hirdetés boldonsága által üdvözítse a hívőket... mi a megfeszített Krisztust hirdetjük...” (1Kor 1,21.23)

Ha az elmondottak után valaki mégis azt kérdezi, hogyan kell megtérni, és nem lett elég világos, hogy a megtérésnek nincs hogyanja (metódusa), azt válaszolnánk neki: Adj igazat Isten ígéretének, és hidd el, amit Jézus Krisztus helyetted, éretted és veled is tett a kereszten! Ne feledd, a megtérés igazi kérdése nem az, hogy „mit tegyék?”, hanem az, hogy „mit higgyék?”, mert ha azt hiszed, amire Isten feljogosít és biztat, teremni fogja életed a megtérés gyümölcseit is. Tetteidből pedig kiderül, hogy valóban megtértél-e.

Meghívó szívpárnavarrásra Nem csak varrni tudóknak

Október 19-én, pénteken 16 órakor szeretettel várunk a Wesselényi utcai imaházba a szívpárnakészítésre. A Baptisták az Egészségért Munkacsoport csatlakozott az Egészség hídja rendezvénysorozathoz. A mellrák elleni összefogás célja a korai felismerés és a gyógyulás elősegítése. Évente sétát tesznek a Lánchídon, az idei séta 2012. október 28-án este 18 órakor lesz. A munkacsoportunk és több baptista foltvarró részvételével szeretnénk egy nemzetközi kezdeményezéshez csatlakozni: szív alakú párnát varrni a mellrák miatt műtéten átesett hölgyeknek, ezzel is segítve a gyógyulást. A Wesselényi utcai imaházban szervezzük szívpárnakészítést, amelyre várjuk a segíteni szándékozókat. Ne csak

azok jöjjenek, akiknek van varrógéjük, ugyanis láncmunkában fogunk varrni. Egyesek varrnak, mások lemérik mérlegen a párna töltőanyagát, azután töltik, majd csomagolják és egy kis üdvözlőkártyát is írunk.

Baptista Foltvarrók és a Baptisták az Egészségért Munkacsoport

Szél Mihály (1863–1954)

baptista úttörő munkás és körzeti prédikátor életrajza

Szél Mihály 1863. november 27-én született a Bihar megyei Sítérben. Az úttörő munkások közül a nagyváradi Erdőháti Sándor ment elsőként Sítérbe missziós céllal 1889-ben. Az ígét először Erdőháti András házában hirdette. Később más úttörők is bekapcsolódtak a munkába, közöttük Kornya Mihály és a jó szónoki képességekkel megáldott Tiürkösi testvér. Szél Mihály 1893-ban tért meg, és ugyanebben az évben merített alá Kornya Mihály által. Hamarosan beállt az Úr munkájába, és az úttörőkkel együtt hirdetni kezdte az evangéliumot Sítérben. Szolgálati nyomán tíz személy tért meg és merített be Kornya Mihály által 1893. július 10-én Nagyváradon. A közösség Kornya Mihály és Szél Mihály közbenjárásával 1894-ben ideiglenes imatermeként kibérelte Kérdő Gábor házában a Nagy utcán.

Megházasodott, feleségül vette Oláh Rozáliát, aki szintén megtért és be-merített. 1900-ban családjával Ófegyverekre költözött, ahol négy évig törte az ugart, hirdette az ígét. Albérletben, szalmatető házában lakott. Lassan megmutatkozott az elhintett mag gyümölcse Ófegyvereken is. A gyülekezet első jegyzőkönyvében így olvashatjuk: „Almás Fegyvereki Gyülekezet isteni tiszteletet tartott 1901-be március 5-én. Rendes isteni tisztelet kezdete 1901-be január 1-jén. A gyülekezet alapítója Szél Mihály és neje Oláh Róza.” Később beme-ritések sora következett. 1904-ben a kilencta-

gyú kis gyülekezetet a Szél testvérek által bérelt háznál szerdán, szombaton és vasárnap tartott rendszeres összejöve-teleket. Egy esti alkalommal, amikor a hívők együtt imádkoztak, Hilgert József többedmagával kövekkel betörte az ablakot, és megzavarta az imaközössé- get. Nemsokára ez az ember megtért, ezért apja elűzte őt a háztól.

Szél Mihály tevékenysége kiterjedt más településekre is, buzgón hirdette az evangéliumot több környékbeli faluban. Többször érte támadás, fizikai bántalmazás. Szarkón például fényes nappal megdobálták követel, de ő sértetlen maradt. Volt, hogy a község házához hajtották, más alkalommal a szlovák és román vegyes lakosú községben bevették lakása ablakát, az ajtót lekötözték. Sok próbátélt kellett kiállnia, sokat kellett szenvednie az Úr ügyéért. 1904 novemberében Szél Mihály a Szilágyságba, Borzásra költözött, ahonnan kiindulva az egész környéken áldásos, gyümölcsöző munkát végzett. 1904-től a szilágysági misz-sziós kerületben Sámsoni István mel-lett kisegítő kerületi munkásként és úttörő evangélistaként szolgált. A Szél család odaköltözésével alakult meg a borzási gyülekezet. A telepü-lésen Kasa Mihály nagygazda gazda-ságában vincellérként dolgozott. Borzáson az első gyülekezeti tag Fazakas Györgyné volt, aki 1906-ban merített be Sámsoni István által Szilágynagyfaluban. Ez időben, míg

Széll Mihály Szilágyborzáson lakott, történt meg diakónussá avatása.

Alsóvalkón már 1902–1903-ban alakult egy kisebb gyülekezet. A bagosi gyülekezet megalakulásakor az üldözések idején az alapító tagok egy ideig Valkóra jártak. 1904 januárjában *Cseke Antal* fogházszármazott uttoró *Molnár Gergely* házában kezdte hirdetni a megtérés ígét Szilágybagoson, majd Széll Mihály tovább folytatta az elkezdett munkát. Bár voltak már megtért hívők, de nem tartottak rendszeres összejöveteleket. Itt a tényleges úttörő munkát Széll Mihály kezdte el. Elkezdtek rendszeres összejöveteleket tartani, de ez nem ment könnyen. Kemény küzdelembe került, leginkább Széll testvérnek, de ő gyakorlott volt az ugartörésben. Szolgálatának eredményeképpen 1904. október 9-én merítette be Kornya Mihály a szilágybagosi gyülekezet alapító tagjainak első csoportját. Az első tíz év alatt közel 100 tagra növekedett a gyülekezet. Amikor a faluban tartott összejövetelt, prédikáció közben a községi bíró a falu előjáróival együtt eljött, hogy megzavarja a hívők összejövetelét. Tanítás közben megragadta a gallérját, és azt kiáltotta: „Vigyűk a vízbe!” Azonban egy legény a hallgatóságból, egy barátoszkodó közbeszólt, így megszabadult Széll testvér. Más alkalommal egy temetésnél jelentek meg a csendőrök, félbeszakították a szertartást, megakadályozták a sírba tételt. Az alispánhoz nyújtottak be panaszt, így másnap a csendőrök távoztása után fejezhették be a gyászisten-tiszteletet.

Széll Mihály gyakorlott úttörőként részt vett a legtöbb szilágybagosi gyülekezet plántálásánál, ezek közül jelentősebb részt vállalt a szilágyborzási, valkói, szilágybagosi és az egrespataki gyülekezetek megalakulásánál végzett úttörő munkában. Nagyon jó szónoki tehetséggel volt megáldva. Megnyerő igehirdetései miatt mindenfelé várták és igényelték szolgálatait. Kornya Mihály és úttörő munkatársai előszeretettel vették maguk mellé a bemerítéseken és más ünnepélyes alkalmakon áldásos szolgálatait miatt. Mint már említettük, úttörő missziómunkát végzett Egrespatakon is. 1917-ben a helyi gyülekezet anyakönyvének feljegyzése szerint alámerítette a gyülekezet első hat tagját Magyarkecelen. Egyes adatok szerint Szilágyosmlyóra költözött családjával. Gyülekezeti véné avatása 1918-ban történt. Az első világháború végén, 1918-ban az Abaúj-Torna megyei Szikszó községbe költözött. 1923-ban a szendrőegerszögi gyülekezet és körzet prédikátora lett. 1926-ban a Borsod megyében található tardi virágzó gyülekezettől meghívást kap a lelkipásztori szolgálatra, amit el is fogad, így a tardi közösség prédikátora, vezető vénéje lesz. Sok missziós utat tett meg a helyi gyülekezetből őt elkísérő fúvószenekarral is. Széll Mihály a tardi gyülekezetben töltött tízévi szolgálat után 1937-ben, 74 éves korában vonult nyugdíjba. Életének hátralévő szakaszát előbb Mezőkövesden, majd utolsó éveit Rákoscabán élte. 1954-ben hunyt el, 91 éves korában.

Kelemen Sándor Tomi

Baptista misszionárius indult Indiába!

Gyurcsovics Annamária azt az elhívást kapta Istentől, hogy Indiában rászoruló gyerekek között végezzen missziómunkát. Sokáig álom volt számára ez a szolgálat, de a felkészülés után most eljött a cselekvés ideje. 2012 szeptember utolsó vasárnapján a bu-

dapesti Forrás Baptista Gyülekezetben *Harsányi Gábor*, a gyülekezet pásztorja és *Durkó István* missziói igazgató rendelte ki Annamáriát a külmisziós szolgálatba. A Forrás gyülekezet küldőként imában és anyagiakban is elkötelezett a misszionáriusuk támogatásában. A kirendelő istentiszteleten a gyülekezeti tagok mellett barátok és misszionáriusok is részt vettek. Annamária munkáját Indiában a RAY nevű missziós társaság fogja koordinálni.

Info: Forrás gyülekezet

60 éve a keskeny úton

2012. augusztus 12-én bemerítési emlékünnepet tartott a kartali gyülekezet. *Köműves Józsefné* és *id. Kiss Sándor* testvérek emlékeztek az elmúlt 60 évre, és a gyülekezettel együtt meghatódva adtak hálát az Úrnak a megtartásért, az átélt áldásokért. Testvéreinket a fiatalok és *Sőrés Attila* lelkipásztor köszöntötte az Ézs 63,7 alapján.

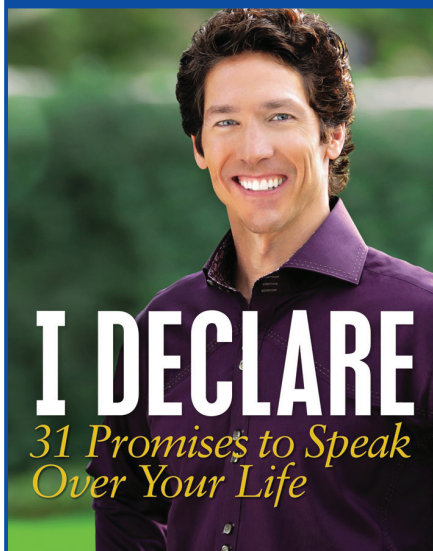
Tarpaiak találkozója

Augusztus 11–12-én a tarpai és a Tarpáról elszármazott baptista testvérek harmadszor találkoztak. Szombaton egy kicsit kirándultak a résztvevők, majd az imaház udvarán közösen vacsoráztak, végül szabadtéri áhítattal zárták a napot *Kovács László* elmékedése alapján. A vasárnapi igei szolgálatot *Szlepák Lajos* lelkipásztor végezte, amelyen közös úrvacsorán vettek részt a testvérek. Visszaemlékeztek a jelenlévők a tarpai misszió kezdetére és a máig tartó megmaradásért vívott küzdelemre. A fényképek és a gyülekezeti anyakönyvek megnézése, a lelkipásztorok levelezéseinek és a jegyzőkönyveknek az olvasgatása segítették a múltidézt. Az együttléte a bizonyágtételek, szavaltok és énekek tették még gazdagabbá. Tartalmas időt tölthettek a „hazalátogatók” az otthoniakkal.

béhi

Egy újabb erőtlen könyv

A napokban jelent meg Joel Osteen legújabb könyve az amerikai piacon *I declare. 31 promises to speak over your life* címmel. Ki is a szerző? Joel Osteen az USA egyik legmeghatározóbb teleevangélistája. Televíziós evangelizációját hente 100 országban több mint hétmillió ember nézi. Déli baptista prédikátorcsaládból származik. Jelenleg a houstoni Texasban lévő Lakewood Church vezető lelkipásztora. Könyvei közül magyarul az *Életigenlők könyve* (2005, Athenum) és a *Jobb emberré lenni. A sorsformálás hét kulcsa* (2009, Új Spirit) jelent meg eddig. Legújabb könyvében 31 ígéretet oszt meg, melyek segítségével az olvasók élete erősebbé, sikeresebbé és egészségesebbé válik.

Albert Mohler, a Southern Baptist Theological Seminary igazgatója a szeptember 24-én közzétett „Joel Osteen evangéliumában a megerősítés megváltás nélküli” című írásában a szerző hitbéli tévedését abban látja, hogy az embernek nem csupán edzőre vagy terapeutára van szüksége, hanem szabadítóra. Pusztán a pozitív gondolkodás nem oldja meg az élet alapvető problémáját, a bűn kérdését.

Joel Osteen teológiájának középpontjában nem Krisztus személye áll, hanem az ember. Ezért a keresztény teológiai hagyományokat is ennek szolgálatába állítja. Ezért számára nem Krisztus imádata a legfontosabb, hanem az ember haszna. Sokat tanulhatunk ennek a könyvnek kapcsán is. (Igy)

Életet átforgató ígék: a tékozló fiú története Dosztojevszkij életében

A tékozló fiú történetét, úgy gondolom, mindnyájan ismerjük. Sok ember életét megváltoztatta. Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkijét (1821–1881) is. Pár szóban az életéről: az író elődei jórészt papok voltak. Az apja orvos, de részeges és kegyetlenkedő földesúr, akit feldühödött jobbágyságai vertek agyon. A fiút epileptikus rohamok gyötrik (végigkísérik egész életét). Ki akar szakadni ebből az eszmei és testi delíriumokkal teljes világból: hadmérnöknek készül Szentpéterváron, és felvilágosodott, társadalmi változásról álmódzó társaságokba jár. Így kerül vádlottként egy politikai bűntöperbe, amellyel a cári rend meg akarja rémíteni a tovább néző értelmiségi ifjúságot. Halálra ítélik, kivézik az akasztófa alá, és csak ott olvassák fel a kegyelmet.

És ezután következik a pokol: a szibériai, omszki kényszermunka 1850 januárján. Odaérkezésekor, egy kegyelmi pillanatban, mikor a vezénylő tiszt másfelé figyelt, két ismeretlen nő lopva egy Újtestamentumot nyújtott át neki, odasúgva, hogy lapozza át gondosan. Ezt cselekedve a barakkban egy 25 rubeles bankjegyet talált benne. A pénz nagy segítségére volt – az Újszövetségből pedig végtelen értékeket nyert a száműzetésében, sőt ez meghatározta egész hátralévő életét is. Börtönében áttanulmányozta elejétől a végéig, megfontolta minden szavát, kívülről megtanulta drága mondatait, hogy soha ne felejtse el. Dosztojevszkij Szibériában fedezte fel a tékozló fiú példázatának szépségeit. Ez mutatta meg neki az utat a mennyei Atyához.

Szibéria volt számára a „messze vidék”, itt látta meg lelkiismeretében a tékozló fiút a disznóvályúk közt. Van egy énekünk, melynek így szól az első versszak: „Ott a messze földön árván, hontalan, / Halld meg a kiáltást, fiam, fiam! / Vár Atyád szerelme, vár rád vigasza, / Jöjj a messze tájról, ó, jöjj haza!” A Biblia ezt mondja: az Isten nincs messze egyikünkől sem (ApCsel 17,27). Dosztojevszkij megértette ezt. „Az ember csak nyomorúságban képes tisztán látni az igazságot – írja Szibériából –, és mégis ad az Isten tökéletes boldog perceket. E perceket nagyon becsülöm, mert mutatják, mennyire szeretnek. Így perceiben formálódott hitvallásom. Ez végtelenül egyszerű: hiszem,

hogy semmi sincs mélyebb, szeretetreméltóbb, kíváncsibb, valószínűsabb, férfiasabb és tökéletesebb, mint a Megváltó. Nemcsak azt mondom féltő szeretettel, hogy nincs hozzá hasonló, hanem azt, hogy nem is lehet. Többet nem mondhatok. Ha valaki azt bizonyítaná nekem, hogy Krisztus igazságon kívül van, és az igazság csakugyan kizárná Krisztust – Krisztussal tartok, nem az igazsággal!” A hátralévő életében nem tudott ellenni a fogságbeli viharvert Újtestamentum nélkül. Később minden művében felragyognak a Szentírás üzenetei. Ez a hú barát vezette, vigasztalta élete legsötétebb óráiban. Minden útjára magával vitte, íróasztalán mindig kézközelben tartotta. Élete minden fontos pillanatában az evangéliumban merült el, halálos óráján is ebben talált vigasztalást.

Lánya így emlékszik vissza az utolsó óráira: „Mindkettőnkét ágya mellé intett, kezébe fogta kezünket, arra kérte anyámat, hogy olvassa el a tékozló fiú példázatát. Behunyt szemmel, gondolatokba merülve figyelt. »Gyermekeim – mondta elhaló hangon –, sose felejtsetek el, amit most mondom! Legyen tökéletes hitetek, de az én szeretetem semmi az ő szeretetéhez képest! Ha napjaitok folyamán szerencsétlenségekre valami nagy bűnt követnétek el, kétségeket ne legyen istenben! Az ő gyermekei vagytok. Alázzátok meg magatokat előtte, Atyátok előtt, könyörögjétek bocsánatáért; örül bűnbánatoknak, mint ahogy öröme telt a megtért tékozlóban.« ... Pár perc múlva csendesen elhunyt. Sok halottas ágy mellett álltam, de egyik se volt oly ragyogó, mint atyám volt. Félelem nélkül várta a véget, igazi keresztény halálával halt meg. Készen állott a mennyei Atya elé. Sok szenvedése után teljesült a reménye, hogy más megbízatást kap, örök, nagy elhívást.” Amikor Pál Lisztrában elbúcsúzott a gyülekeztől, azt mondta nekik: „sok nyomorúságon át kell bemenniünk az Isten országába.” (ApCsel 14,22) De a jutalom sem mindennapi: „végeztetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,8)

Leleszi Balázs Károly

Lakógyűlés

Eddigi tapasztalataim szerint ő volt a legjobb közös képviselő, mert szerette a házat, azt a 175 éves elkorhadtnak műemléket, és törődött a lakók ügyes-bajos dolgaival. Mindig megtaláltuk, ha szükségünk volt rá, és nagy szakértelemmel segített. Engem nemcsak a ház ügyeivel keresett fel, hanem istenkereső gondolataival is. Sokszor kérte, imádkozzak érte, mert ilyen-olyan problémái vannak, egyedül nem bírja. Szívesen beszéltem Istenről neki, imádkoztam érte, és biztattam, tegye meg ő is. Klári védekezéséppen a saját istenképéről kezdett beszélni. Ha leül egy csendes folyópartra, hátát nekidönti egy sima törzsű fának, találkozik vele. Hogy lehet, hogy én csak összeteszem a kezem – még ez sem olyan fontos –, és már beszélhetek vele?

A 30 év alatt sok alkalom adódott, hogy hívogassam, bátorítsam, bemutassam az én Istenem láthatatlan, mégis meg tapasztalható személyét. Ragaszkodott a saját, megzavart istenképéhez. Klári agykontroll volt.

Egyszer – bár mindent kiválóan intézett – mégis ellene fordultak a lakók, és úgy tűnt, hogy a legközelebbi lakógyűlésen leváltják. Reszketett még a gondolattól is, féltette a megbízatását. Hozzám jött, hogy imádkozzak érte. Ekkor azt gondoltam, talán dűlőre vihetnénk a hit kérdését, és felajánlottam a következőket: ha Isten kinyilatkoztatja magát, elhiszi, hogy ő az igaz Isten; ha nem segít, akkor gondolkodhat tovább. Klári boldogan ment bele az alkuba, én meg tiszta szívből esedeztem érte.

A konyhaablakból láttam a gyűlést, de semmi jel nem mutatta a heves vitát. Hamar vége lett, de nem tudtam, milyen eredménnyel zárult,

javára dőlt-e el, vagy leváltották. Nem hallottam semmit. Klári szökdelve, ugorva szaladt fel hozzám. Lelkendezve mesélte az élményét. Megtapasztalta Isten erejét, amely emelte, erősítette, és az ellenfelet elnémította. Senki nem panaszkodott semmit. Maradt a munkájában. Nagyon örült. „Olyan érzésem volt, mintha valaki a hónom alatt tartott volna a kezével. Csak Isten lehetett, a te Istened!”

Klárival megbeszéltük, hogy Isten beváltotta az ígérését, megsegítette, most ő következik. Elfogadja-e őt igaz Istennek, és elhagyja-e az agykontroll megtévesztő tanításait? Mindent megígért. Nagyon boldog volt, és ragyogott az arca, mint aki hazatalált. Imádkoztunk, én is, és ő is próbált egyszerű szavakkal mondani valamit az Úrnak. Őszinte valóság volt az imája.

Csoda volt, hatalmas megnyilatkozás Isten részéről.

Azt hittem, Klári ezentúl útítársunk lesz a gyülekezetbe, és a beszélgetéseink nem viták, hanem kölcsönös imameghallgatások történetei lesznek.

Másnap ismét felkeresett. De ennek a találkozásnak nem örülhettem. Azzal a „jó” hírrel csengetett be, hogy meghallgatta az agykontroll CD-jét, és rájött, hogy eddig is Isten tartotta a kezében. Most már tudja, hogy a csendes folyóvizetnél, a sima törzsű fáknál várja őt a Mindenható.

Klári tovább folytatta a tanfolyamot, ma is jár, mert mindig új meg tapasztalást keres, de az igaz Istent többet nem kereste. Vajon lesz-e még egyszer alkalma meg tapasztalni az Örökkévaló karjainak erejét?

Vigyázat! A sátán praktikája életveszély. *Örökélet-veszély!*

Frittmann Lászlóné

Bemerítés Tuzséron

Nagy örömünkre a Záhonyban megtért és ott bemerítését és tagságát kérő Máté Józsefné bemerítésére július 15-én került sor gyülekezetünkben, ahol Cserés Attila nyíregyházi lekipásztör hirdette az ígét, és a vele érkezettek szolgálataikkal gazdagították az alkalmat. A bemerítést és az áldáskérő imádság szolgálatát Veres Imre lekipásztör végezte. Öröm van a mennyben egy bünnös megtérése felett s a kis gyülekezetben: Záhonyban.

Fontos kérdések

a gyermekek hitre nevelésével kapcsolatban

Helyes-e, ha a gyermeket „neki nem megfelelő” módon próbáljuk ránevelni a hitre és a hit tetteire?

Helyes-e az istentiszteletben olyan szerepet eljátszatni a gyermekkel, amire állapotából adódóan képtelen, hisz nem megtért, újjászületett hívó?

Helyes-e a „tanult hívőség” kialakításával a későbbi igazi megtérést, újjászületést késleltetni?

Helyes-e a hitre nevelés családi felelősségét áthárítani a gyülekezeti alkalomra?

Helyes-e a saját „példamutató hívőségemet” demonstrálni azzal, hogy az én gyermekeim minden alkalommal teljes létszámban ott vannak az istentiszteleten – aztán 14–16 évesen (mint egykori kortársaink közül sajnos sokan) alig várják, hogy többé ne kelljen az imaházba menni?

Helyes-e, ha a „hívó élet” az istentiszteletre (vasárnapra) korlátozódik a családban megélt hétköznapi hívó életforma helyett?

Helyes-e, ha egy apa (vagy anya!) az otthoni nem látványos feladatai helyett a látványosabb és emberileg jobban értékelt gyülekezeti szolgálatba menekül?

Helyes-e, hogy bizonyos kényes témákról teljes mélységében soha nem tanítható a gyülekezet a gyermekek jelenléte miatt?

Helyes-e, ha a megfelelni akarás miatt a „jó” gyermek sorozatban örömtelenséget, félelmet él meg?

Helyes-e „elvárni” az Úrtól, hogy hozzáállásunkat gyümölcscsel jutalmazza?

A gyümölcs kegyelem. Nem a mi érdemünk. A kérdés az, hogy segítettük vagy gátoltuk Isten munkáját gyermekeink életében. Ha a gyülekezet Istent tisztelő istentisztelete őszinte, és a gyülekezeti tagok hiteles, szolgáló életre törekszenek, a gyülekezet vonzó lesz, ahova örömmel és szívesen jönnek gyermekeink. Vigyázzunk rájuk, szeressük nagyon őket! Mi akarjunk tenni értük imádkozó szívvel, és ne tőlük várjuk el, hogy a kedvünkre legyenek!

(Egy négygyermekes édesanya)

Útmutató lelkipásztoroknak és segítőknek

Az esküvőre vagy a házasságra kell többet készülni? Az ünnepelés megszervezése sok időt, pénzt és energiát igényel, de vajon fordítanak ma a párok legalább ennyi figyelmet arra, hogy a házasságukra készüljenek? Sok házasság már az első éveiben válságba jut, ezért az előre gondolkodás, a megelőzés és a párkapcsolatról való beszélgetés a harmonikus együttélés záloga lehet.

Szarka Miklós arra hívja a lelkészeket és az egyházi segítők, hogy ne csak az esküvőre, hanem a házasságra készítsék fel az őket felkereső párokat. Hozzáállásukkal, magatartásukkal és szakmai felkészültségükkel ajánljanak a hozzájuk érkezőknek egy pásztori, lelkigondozói jellegű, segítő kapcsolatot, amely akár az esküvő után is folytatódhat. A könyvben olvashatunk többek között a párkapcsolat „anatómiájáról”, a leválási folyamatáról, a párválasztási motívumokról, a lehetséges válsághelyzetekről, az intim viselkedéskultúráról, a pár spirituális életéről és az előkészítő beszélgetések teológiai hátteréről.

Szarka Miklós református lelkész, pár- és családterapeuta, a Református Házasság- és Családsegítő Szolgálat elindítója, munkatársa és vezetője 1990–2010 között.

Az első médianap eredménye

Rádió, televízió, újság, gyülekezeti honlap, helyi lap, grafika – mind egy-egy terület, ahonnan képviseltették magukat az október 6-i médianapon. Az első baptista médianapra az ország különböző pontjairól érkeztek a keresztény szakemberek.

Szombat délelőtt, ahogy közeledett a 10 óra, egyre többen jelentek meg a Wesselényi utcai baptista imaház előterében. Érkeztek kommunikáció szakos fiatalok, szakmabeli fiatal felnőttek, középkorúak és idősek egyaránt. Volt, aki Debrecenből utazott fel, jöttek Békésről, Kazincbarcikáról, Pécsről, Szentendréről vagy éppen Budafokról. A korai kelést és a hosszú utazást egy kis reggelivel próbálták a szervezők feledtetni. Ez remek alkalmat biztosított a beszélgetésekre, ismerkedésre. A médianap első részében mindenki bemutatkozott és elmondta, melyik médiaterületről érkezett. A jó hangulat már itt is megmutatkozott. Mikes Balázs utolsóként így mutatkozott be: „Grafikusként dolgozom, emellett negyven éve tévézem, többnyire távirányítóval.”

A médianap közös, első részében Papp János, Merényi Zoltán, Katona Béla, Háló Gyula és Nagy Imre vállalták, hogy beszélnek a magyarországi baptista médiáról. „Az egyház kommunikációjának folyamatos megújítására van szükség” – mondta Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke. Célként nevezte meg, hogy a bibliai jó hírt hiteles, ugyanakkor modern formában kell továbbítani. A Szentlélek vezetése alatt kell haladni, csak az ő ereje tudja az üzenetünket megerősíteni. A korral haladni, Krisztusban maradni kell – tartja a mondás. Haladni kell a korral, de milyen formában tehetjük meg ezt, amiben ez elérhető lesz mások számára? – tette fel a kérdést az elnök.

„A közösségünkbe sok értékes szakembert helyezett Isten. Hiszem, hogy a későbbiekben jó lesz velük az együttműködés” – zárta Papp János.

„A fiatal generációt legjobban az interneten keresztül lehet elérni” – szövegte le

Merényi Zoltán, akit a baptista honlap újratervezésével bíztak meg. Egy olyan világban, amelyben a legtöbben arra kíváncsiak, hogy hány embert öltek meg, fontos, hogy a jó hírek is elhangozzanak. Ezeket pedig mi tudjuk elmondani – választa fel. Az internet jó fórum erre.

A közelmúltban volt egy felmérés, amelyben osztályozták a Magyarországon működő 12 egyház honlapját. A szavazók szerint a baptista egyházé lett a 12. A jövő év elején egy új, modern honlappal szeretnének előállni. Az új honlap tartalmában és dizájnban is meg fog változni. Olyan lesz, ami megfelel a mai kor kihívásainak. Aktuális hírekkel lesz tele, folyamatosan frissülni fog, olvashatunk majd cikket a keresztény életéről, de azt is megtudhatjuk majd, milyen a hazai egyházi élet, és mi a helyzet más országok keresztényeivel. Lesz lelkész válaszol, fórum és vendégkönyv. Az olvasókat érintő témákkal lesz tele. Újításként a honlapot összekötnék a Facebookkal. Az egyház mindennemű programajánlója is olvasható lesz majd az oldalon.

Vannak, akik – különböző okok miatt – ugyan nem tudnak gyülekezetbe menni, mégis szeretnének istentiszteleten részt venni. Számukra különösen kedvező lesz, hogy az új honlapon minden vasárnap más gyülekezetből lesz élő közvetítés.

„A médiával foglalkozók előőrse vagyunk az egyházban. Sokan vannak még, akikre várunk, hogy jelentkezzenek, megismerjük egymást, és közösen dolgozzunk azért, hogy Krisztus evangéliuma terjedjen a média eszközeivel is” – fogalmazott zárószavaiban Háló Gyula kommunikációs szaktitkár.

Durkó Anett

Nagy Imre, Katona Béla, Papp János, Merényi Zoltán és Háló Gyula

„Apa, készen vagyok, most már mehetünk!”

Egy tenyérnyi tardosi vörös márványcsiszolatban gyönyörködtem. Ott feküdt békésen a kézi hímzésű fehér csipketerítőn. Jól mutatott az üvegtetejű zsúrasztalkán. Ennek a megkövesedett ősi ammonitesz csigának minden porcikája tökéletesen látszott ezen a műremek munkán. Az egyre csökkenő, gyönyörű kis gázkamrácskákat pontosan meg lehet számolni. Olyan az egész, mintha csak egy jól megtervezett mérnöki rajz lenne.

Annak idején, mikor még élt, neki is pihennie kellett. Sziesztáját a tenger fenekén töltötte. Őkelme sosem tanult fizikát, sőt *Arkhimédészről* se hallhatott semmit. Mégis tudta, mit kell tennie, ha életben akart maradni. Ha úszkálni támadt kedve, vagy ennie kellett, akkor gázokat fejlesztett a kis kamrácskáiban, és vígan lubickolhatott a hajdanvolt Pannon-tenger vizében. Mikor aludni akart, akkor a kamrácskáiból a gázokat kiengedte, majd lesüllyedt a tenger fenekére. Jókat szundikált. De egyszer aztán neki is eljött a végideje. Lefeküdt, de többé már nem kelt fel. Lassan megkövesedett. Az egykori kis állatka most előttem alussza örök álmát a márvány rabságában. Átszellemülten simogattam értékes szerzeményemet.

Felöltött bennem egy kérdés: Na és én milyen „lenyomatot” hagyok az utókorra?

Ekkor felhangzott egy éles hang: Készen vagyok, most már mehetünk! Összeszedtem magam, majd elindultunk. Éppen jókor, mert szorított az idő. Temetésre kellett mennünk. A szertartás a temetőkertben volt a nagy nyári melegre való tekintettel. A negyvenkilenc évet megért testvérnő hat gyermekeket hagyott hátra. A legkisebb leánya még óvodás korú. A szeretett édesanya példás szolgáló életet élt. Még halálos betegen is hozta-vitte gyermekeit. A lelkipásztor többek között azt mondta: ne féljünk, mert *Krisztus* mindig velünk van! Így volt ez a múltban, így van ez a jelenben, és

így lesz ez a jövőben is. A mennyországban pedig szemtől szemben láthatjuk egykoron őt.

A temetés végeztével odamentünk a testvérnő édesanyjához, hogy kifejezzük részvétünket.

A nagymama elmondta nekünk leánya utolsó szavait, amelyek így hangzottak:

Apa, készen vagyok, most már mehetünk!

A gyászoló sokaságban rég nem látott ismerős arcokat fedeztem fel. Jó volt a kedves testvérekkel néhány szót váltani, de indulni kellett, mert lassan kezdett szürkülni, én pedig nem szeretek ilyenkor vezetni. Így hát elindultunk. Vezetés közben még mindig a gyászszentisztelet hatása alatt voltam. A helyes menetirányban a kátyús úton kegyetlenül zötyögött a kis autó. A folytonos dörömbölés nagyon zavarta elmélekedésemet. Mivel se előttem, se utánam nem jött senki, ezért – helytelenül – áttértem a számomra tilos, szembe jövő sávba. A tilos, de sima úton folytathattam tovább szomorkás gondolataimat. Vészesen közeledett a kanyar. Hamis biztonságban éreztem magam. Úgy számítottam, hogyha mégis jönne velem szembe a kanyarban egy autó, úgymint észrevenném már jó előre, mert a fényszóró jól megvilágítja az út menti fákat, és ez pontosan jelezne a felém közeledő járművet. Ám a mellettem ülő orgonaművészpalánta falfehér arccal felém fordulva ezt mondta: „Pista bácsi, téged nem zavar, hogy a szembe jövő sávban haladunk?” Mit volt mit tennem, visszatértem a helyes sávba. Ekkor eszembe jutott egy aranyos fiatalember, akivel a feleségem beszélt az imaház udvarán. Nemrég merítkezett be, de már nem jár imaházba. Beszélgetés közben megkérdezte tőle: Miért nem jársz gyülekezetbe, talán valaki megbántott? A fiú azt válaszolta, hogy senki sem bántotta meg, ez az ő saját döntése. A hívő szülők ettől a mondattól rettegnek!

Milyen fájdalmas is ez nekünk, amikor elhangzik a gyülekezettől eltávolodott, a tilos, de „sima” útra tért gyermekünk azon mondása: Apa, ez az én életem! A saját sorsom felől én döntök!

Ám lehet, hogy a láthatatlan kéz nem engedi bekapcsolni idejében a fényt, és csak egy gyorsan eltűnő lenyomat lesz belőle. Még arra sem lesz ideje, hogy elmondhassa:

Apa, készen vagyok, most már mehetünk!

Miklós István

Versek

Anyám

*Imára kulcsolt kéz,
fiáért remegő nyak,
Istenre bizalommal néz,
anyámból ez marad.*

*Kémiát nem érti,
de engem kikérdez,
képletet kártyákról,
verseket idéztet.*

*Biblia esténként
éjjeli lámpája fényénél,
haza nem térő öcsémet
lesi, várja az éjjelnél.*

*Imára kulcsolom
egykor a kezemet,
adjon az Isten majd
ilyen hit-hegyeket.*

D. Nagy Imre

Kincsed, örökséged

*Oly közel már a vég
és az utolsó nap –
s mi marad utánad,
ha elszólítanak?
Nagy gazdagság a szegénységed,
ha újjá teremthetett téged...
S Krisztus Igéje: Szellem és Élet
lehet a kincsed, örökséged.*

Szeretetet szűrőn

*Ami a szűrőn fennakad
tűzálló kincs az, megmarad.
Tűznek ítélt anyag, kacat
csillagokon túlra mutat...*

*Örökkévaló kincseket
nem terem csak a Szeretet.
S fénynek országa tűzben ég,
hozzá sem érhet bűn, szemét.*

Egy Út

*Utak között egy Út,
ki rajta jár, messzire jut...
Végül is a túlsó partra,
zord idő sürgeti, hajtja.
Érted van és fényed lehet,
bolygó vándorként megleled.*

Venyercsán László

A gyászistentisztelet

Dr. Páth Gézáról, a Baptista Teológiai Akadémia nyugalmazott főigazgatójától október 5-én vettünk búcsút a Budapest, Farkasréti temetőben megtartott gyászistentiszteleten. Dr. Almási Tibor, a BTA rektora, az isztentisztelet liturgusa imádsággal kezdte a szertartást. Az alkalmi énekkar Oláh Gábor karnagy vezetésével testvérünk szerzeményét énekelte: Igéje szól, igéje hív... Az életutat Mészáros Kornél, az MBE főtítkára ismertette. „Nincs itt maradandó városunk, mégis a maradandó gyümölcsökre és eredményekre kell törekednünk. Ezt láttuk és látjuk elment testvérünk életében, aki sok-sok talentummal rendelkezett” – hangsúlyozta igehirdetésében Papp János, az MBE elnöke. Hetényi Attila, a BTA nyugalmazott főigazgató-helyettese imádsága után a gyászolók a sírkertbe vonultak. A sírnál dr. Almási Tibor hirdette a vigasztalás ígét, majd dr. Gerzsenyi László, a BTA nyugalmazott tanára kérte az Úr kegyelmét és irgalmát az ittmaradottakra. A gyászoló gyülekezet hitte vallotta a záróénekekben: „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt...”

Alázat az az út,
Amelyen Megváltónk járt.
A mennybe csak az jut,
Ki követi e példát.
Csak reá nézek hát,
És szívem vágytól ég,
Hogy hasonlítsak rá,
Ki legszebb mintakép!

Kevély és büszke szív
Az Úrnál meg nem állhat;
Kegyelmet csak a hív
És alázatos várhat.
Ez engem arra int,
Hogy hív legyek, szerény,
S ha szeme rám tekint,
Kegyelmet nyerjek én.

Ha kísért dőre dölgyf,
Hogy foglyul ejtse szívem,
E példa tiündököl,
S én rátekintek híven.
Ez nekem új erőt
És új kegyelmet ad,
Hogy szolgálhassam Őt
Alázatban tovább.

1. vers A. Ingolstetter (1633–1711);
2–3. vers Páth Géza, 1958.

Dr. Páth Géza (1923–2012)

A visszaemlékezést elköl-tözött testvé-rünk önéletraj-zának első so-raival kezdem: „Születtem 1923. november 13-án Bu-dapesten, hívó szülők máso-dik gyermeke-ként. Gyermekkoromban a Baptista Árvaház tőszomszédságában laktunk, így az árvaházi gyülekezet volt a második otthonunk. Részt vettem az énekkar és a zenekarok munkájában. Itt fogadtam el az Urat. Bemerítésem a Nap utcai gyülekezetben történt dr. Somogyi Imre lelkipásztor által.”

Páth Géza testvér középiskolai tanulmányait követően 1945-ben a bu-dapesti teológián szerzett lelkészi ok-levelet, majd 1948-ban házassági sző-vetségre lépett Szabó Kornéliával. Fri-gyükre és életükre dr. Somogyi Imre testvér kért áldást. Szeretett feleségé-vel 60 évet élt házasságban. Házassá-guk gyümölcse lett fiuk: Harold, majd fiuk családjában két unokával ajándé-kozta meg őket Isten. Feleségétől 2008. április 24-én búcsúztunk itt a Farkasré-ti temetőben. 1950-ben a Pázmány Pé-ter Bölcsészettudományi Egyetem görög–latin–művészettörténet szakán szerzett tanári diplomát, ugyanott egyetemi doktori fokozatot 1959-ben. Egyetemi tanulmányaival párhuzá-mosan zenei tanulmányokat is végzett hegedű, orgona és zeneszerzés szako-kon. Hegedűtanára Zatureczky Ede, or-gonatanára Gergely Ferenc orgonamű-vész, zeneszerzestanára Major Ervin volt. A teológiai, nyelvészeti és zenei tanulmányai során szerzett tudását bőven kamatoztatta egyházunk érde-kében. A Rákospalotai Baptista Gyüle-kezet segédlelkészeként 1951-ben avatták lelkipásztorrá. Lelkészi szolgál-atát 1953-tól a Nap utcai gyülekezet-ben folytatta. Még 1949-ben kezdte

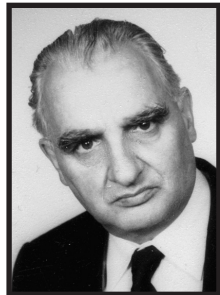
meg oktatói tevékenységét a baptista teológián mint a görög nyelv tanára. Az intézetnek 1958-ban igazgatója lett, majd a kilencvenes évek elejétől dé-kánja, később 1996-ig a Baptista Teoló-giai Akadémia főigazgatójaként mű-ködött. Zenei munkássága is jelentős. 1949–1953 között a rákospalotai ének-kar vezetője, a hatvanas években a Nap utcai gyülekezet orgonistájaként működött, mikor is az akkori diktato-rikus hatalom apósával, Szabó László nagy hírű baptista egyházelnökkel együtt félreállította a közegyházi szolgálatból. Zenei műveltségét nagy-szerűen hasznosította a köz javára a megjelenő zenei kiadványaink szer-kesztésében. A hit hangjai gyülekezeti énekeskönyv (1960) szövegi bizottsá-gában, az Evangéliumi vegyeskarok (1968) szerkesztőbizottságában, vala-mint az Énekeljünk az Úrnak! (1985) kó-rusgyűjtemény szövegi és zenei szer-kesztésében kiváló munkatársa volt egyházunk zenei vezetőjének, Beharka Pál orgonaművészek. Irodalmi véná-ját és angol nyelvismeretét abban is hasznosította, hogy dr. Somogyi Barna-bás, azóta elhunyt Spurgeon-díjas bap-tista lelkipásztor felkérésére nagyszerű fordításokat készített C. H. Spurgeon írásaiból. A Magyarországi Baptista Egyház 2001-ben alapította meg a vi-lágviszonylatban is egyedülálló bap-tista Spurgeon-díjat a tudomány, a művészet, a misszió és a társadalom területén végzett kiemelkedő tevé-kenység elismeréseként. Dr. Páth Géza nyugalmazott baptista lelkipásztor, te-ológiai professzor és egyházzenész munkásságát egyházunk Országos Ta-nácsa úgy is megbecsülte, hogy 2002-ben számára adományozta és a Kongresszusi Központban a Protes-táns Kulturális Est keretében átadta ezt a kitüntetést.

Dr. Páth Géza testvérünk életéért, szolgálatáért Istennek adunk hálát. Emléke legyen áldott!

(A temetésen elhangzott memoárt Mé-száros Kornél főtítkár olvasta fel.)

Nagy Zsigmond (1929–2012)

Nagy Zsigmond testvér 1929. október 2-án született Újfehértón hívó szülők ötödik gyermekeként.

Szülei ígére, munkára egyaránt tanították. Nagyon fiatalon döntötte el, hogy az Úr Jézust akarja követni, mindössze 11 éves volt bemerítésekor. Polgári iskolát végzett, amely alatt Isten szolgálatra való hívását meghallotta. Belső vívódásaival került a Baptista Szemináriumba, ahol a szolgálatra való alkalmasságában Isten megerősítette.

1953-ban végzett a szemináriumon, amely után Monoron huszonnégy évesen lelkipásztorrá avatták. Huszonnégy évig nagy odaadással, lelkiismeretesen végezte szolgálatát ezen a helyen. A mennyei Atya kirendelte számára a segítőtársat is Kovács Eszter személyében, akivel Monoron kötött házasságot 1958. december 6-án. Házasságukat Isten két gyermekkel ajándékozta meg, akik születésük sorrendjében: Erika és Zoltán.

Nagy Zsigmond testvér lelkipásztori szolgálatának alappillért két egymástól elválaszthatatlan területben határozta meg: az egyik a személyes kapcsolatok ápolása – lelkigondozás látogatás által, a másik a szószéki szolgálat. Mindegyiket lelkiismeretesen végezte. Élete végéig jellemző volt rá, hogy hűség volt Istennel való kapcsolatában, a szolgatársi kapcsolatokban, de minden más emberi kapcsolatban is.

1980-ban, hároméves aszódi helyettesítő szolgálat után elfogadta az érdi gyülekezet meghívását. Tizenöt évig szolgált Érden, majd a Szolnoki Baptista Gyülekezetben folytatta szolgálatát, ahol nyugalomba vonulása után is kitartóan bátorította a gyülekezetet jelenlétével, szolgálatával.

Betegségei, gyengélkedései miatt került újból vissza 2011-től a monori gyülekezetbe, amelynek aktív tagja volt halála napjáig.

Nagy Zsigmond testvér hivatása az Úrnak, de emberekért és emberekkel való közös munka volt. Nem tudta lekötni a semmittevés. Sajnálta az időt haszontalan dolgokkal tölteni, eltékozolni. Szenvedélyesen szerette a Bibliát. Minden szabad vagy szabadnak tűnő percét azzal töltötte, hogy újra és újra olvassa. Legutolsó találkozásunkkor mondta el nekem, hogy úgy érzi, gyenge látása miatt már nem tudja befejezni 217-edszerre a teljes Írás átolvasását.

Egyenesség és őszinteség jellemezte emberi kapcsolataiban. Nem ártotta magát olyasmibe, ami nem az ő hatásköre lett volna.

Amíg ereje bírta, kettesével vette a lépcsőket – lábai fűgék voltak a szolgálatban. Futását elvégezve, a nemes harcot megharcolva, a hitet megtartva készült átköltözni az Úrhoz. 2012. augusztus 7-én, életének 83. évében szólította magához őt az Úr.

(Összeállította és Nagy Zsigmond lelkipásztor temetésén, 2012. augusztus 17-én felolvasa Seres Győző.)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

GYÁL: Özv. Gutti Miklósné Kun Berta testvér, a Gyáli Új Élet Baptista Gyülekezet tagja 88 évet élt, szeptember 7-én vettünk tőle búcsút a pestszentlőrinci temetőben. A vigasztalás ígét a 2Kor 5,1–9 alapján **Fóris István**, a gyülekezet lelkipásztora hirdette. A sírnál elköltözött testvérünk életútját is ő ismertette.

Berta néni **Kun Lajos** lelkipásztor második gyermeke volt. 14 éves korában fogadta el Jézus Krisztust Megváltójának, édesapja merítette be Bakonszegen. Két évig a Baptista Leányiskolában tanult. Férjével, **Gutti Miklóssal**, 62 évig éltek boldog házasságban. Életének utolsó évét a Kiskőrösi Szeretetházban töltötte. Élete példa számunkra.

Haza, Hozzád, hét hídon át

Haza, Hozzád, hét hídon át!
Sietni síró síneken!
Utánad, ezer út után!
Feretegyek, fordulatok
forgatagából csak Feléd!
Tévelygésekből Rádtalálni;
roskadásban Téged remélni;
törtétekből törekedni,
törötni is törődni Veled!
Kötöttségekből szabadulva
ragaszkodni megkötözötten!
Terméketlen gondok után
termő gondodról gondoskodni!
Hitegetések hálójából
kivetődni a hit partjára!
Kiüzdelmek gólyalábairól
leszállni és melletted járni;
keserű szájjal kedveskedni;
ökleimet kinyitni ölben,
bújkálás után Hozzád bújni;
és örök-éber életünkben
életre ébredni, éledni!
Roskadásban Téged remélni!

Tévelygésekből Rádtalálni!
Forgatagok, fordulatok
feretegéből csak Feléd!
Utánad ezer út után!
Sietni síró síneken
haza, Hozzád, hét hídon át!

Váci Mihály

H I R D E T É S E K

♦ **Ingyenes jogi tanácsadás** az MBE székházában (VI. kerület, Benczúr utca 31.) minden kedden 15–16 óráig. Ügyvéd: **dr. Zolcsák Ottó**. Előzetes bejelentkezés az alábbi telefonszámokon szükséges: 06-30/3068-340 vagy a 06-20/775-8181 (baptifon). Az ügyfelek fogadása az előzetes időpont-egyeztetés alapján történik. Szerződések, ingatlanjog, cégalapítás, -módosítás, munkajog; öröklési jog; családjog, birtokvédelem, kártérítési jog.

♦ **Eladó lakás** Zugló legjobb részén 1. emeleti 2+2 fűszobás, dupla komfortos, minden extrával felszerelt lakásunk garázzsal, tárolóval 33 M Ft-ért eladó. Tel.: 06-20 886 1499.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: Papp János egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehironok@baptist.hu • www.bekehironok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem őrzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Követés

„A keresztény tehát ne köveszen, hanem vigasztalja magát a kegyelemmel! Ez az olcsó kegyelem; a bűn igazolása, de nem a bűnét elhagyó és megtérő bűnös megigazulása, nem a bűntől elszakító bűnbocsánat. Az olcsó kegyelem az, amit mi adunk magunknak.”

Az olcsó kegyelem bűnbánat nélküli bűnbocsánat meghirdetését, gyülekezeti fegyelem nélküli keresztséget, bűnök megvallása nélküli úrvacsorát, személyes gyónás nélküli feloldozást jelent. Az olcsó kegyelem követés nélküli, kereszt nélküli kegyelem, az emberré lett Jézus Krisztus nélküli kegyelem.

A drága kegyelem a szántóföldbe elrejtett kincs, amelyért az ember elmegy és örömmel eladja mindent, amiye volt; a drágagyöngy, amelynek áráért a kereskedő minden vagyonát odaadja; Krisztus királyi uralma, amelynek kedvéért az ember maga kaparja ki a saját szemét, amely megbotránkoztatja; Jézus Krisztus hívása, amelyre a tanítvány elhagyja hálóját, és követi őt.

A drága kegyelem az evangélium (örömhír!), amelyet mindig újra kell keresni, ajándék, amelyért imádkozni, ajtó, amelyen kopogtatni kell.

Drága, mert követésre hív, kegyelem, mert Jézus Krisztus követésére hív; drága, mert az ember életébe kerül, kegyelem, mert csak így ajándékoz életet; drága, mert a bűnt elveti, kegyelem, mert a bűnöst megigazítja. Mindenekelőtt azért drága a kegyelem, mert Istennek került sokba, Istennek *Fia* életébe került; – „áron vétettetek meg” – és nekünk nem lehet olcsó, ami Istennek drága.

(Részlet Dietrich Bonhoeffer
Követés című művéből)

Nagy emberek a Szentírásról

Isten igéjét helyesen hallani annyit tesz, hogy szavából őt magát próbáljuk kihallani. Hallgatunk az elhangzó szavakra is, de ezekben főként magára a „Beszélőre”. Ez kegyelem. Magunktól nem küzdjük ki, tehát kérnünk kell, adja meg nekünk az Isten, hogy meghalljuk őt!

R. Guardini

Missziós hírek és imakérések a Wycliffe társaságtól

Bibliafordítás Pápua Új-Guineán

Imádkozzunk azokért, akik ogea nyelvre fordítják a Szentírást: *Marib Fanuaért*, *Don Adebért* és *Ladong Airokért*. Marib a Jelenések könyvét, Dan pedig a 2Korinthus és a Kolossé leveleket nézi át és javítja. Ladong munkája ezeknek a javításoknak számítógépre vitele. Eddig a Máté, a Márk és a János evangéliuma, Az apostolok cselekedetei és a Római levél készült el. Imádkozzunk azért, hogy a borong nyelvjárási csoporttal javuljon a kommunikáció! Kérjük Isten védelmét az otthonuktól gyakran távol lévő fordítók és családjaik életére!

Modern technika a Szentírás terjesztésének szolgálatában

Tim és *Geoffrey* egy olyan szoftvertervezőn dolgoznak, mellyel a siket közösségek nyelvi fejlesztése válik egyszerűbbé. A szoftver még mindig kezdeti formában van, de már tesztelhető Ázsiában és a csendes-óceániai szigetvilágban a jelnyelvi fordítási projektekben. Siket emberek részére készítik, hogy annak segítségével jegyezzék fel az általuk használt jelbeszédet (különböző íráslehetőségekkel), és így szótárt hozzanak létre.

Mivel a siketek nagyon vizuálisak, a program ikonokat és néhány menüpontot tartalmaz. Halló emberek is használhatják majd a szoftvert egy jelbeszéd elsajátítására és analízisére.

Misszionáriusok képzése

Imádkozzunk az ALEM, a Horizon és más brazíliai missziós szervezetek diákjaiért, akik teljes állású bibliafordítói munkára és egyéb, a nagy misszióparancson (Mt 28,18–20) alapuló szolgálatokra készülnek!

Imádkozzunk a 2013. január 28. – február 1. között tervezett táborért Taiwanban, melynek témája a kultúrák találkozása lesz! A szervezők 35 jelentkezőt várnak.

A tábor célja az, hogy a résztvevők jobban megértsék a működési lehetőséget ott, ahol kultúrák kereszteszik egymást, és szánják oda magukat a misszióra.

Imádkozzunk a munkatársakért, akik tervezik és előkészítik a tábor, és imádkozzunk a résztve-

vőkért, hogy nyitott szívvel érkezzenek!

A magyar iroda hírei

Hálát adunk legújabb tagjainkért, *Józsa Gergőért* és *Timiért*, akiket szeptember 12-én vett fel elnökségünk. Timi október elején kezdett az irodában dolgozni személyzeti koordinátorként, ami nagyon felelősségteljes pozíció, különösen, hogy mindezt nyolc hónapos kislányuk gondozása, nevelése mellett vállalta.

Láng Emese (Emese Ferreira) és férje, *Riaan Ferreira* október 3-án indultak Nigériába. Ez az első közös missziós útjuk, ahol Emese korábbi szolgálati helyén ismerkednek – már házaspárként – a környezettel és a rájuk váró feladatokkal. Mivel támogatottságuk még nem teljes és néhány hivatalos ügy elintézése is várat magára, ezért most csak rövid távon maradnak Josban, január elején tervezik a visszatérést Dél-Afrikába. Imádkozzunk értük, hogy az előttük álló három hónap áldás legyen a számukra, jó döntéseket tudjanak hozni, és az Úr őrizzé, vezesse őket mindenben!

Dicsőség Istennek, hogy *Szücs Laura* munkatársunk egy igen gyümölcsöző időszakot tölthetett Pápua Új-Guineában, ahonnan szeptember 11-én tért vissza. Köszönjük mindazoknak, akik eddig is imádságban hordozták őt! Az angliai bibliaiskolába való visszatérése előtt még pár napot itthon töltött, s ezalatt gyülekezete (a Fóti Baptista Gyülekezet) egy missziós napot szervezett, ahol Laura is beszámolt tapasztalatairól, lelkészetéről pedig hallhattunk arról is, mennyire nélkülözhetetlen a gyülekezet küldő szerepe a misszióban, s hogyan állhat bele a gyülekezet ebbe a küldetésbe. Nagyszerű tapasztalat volt ez a nap irodánk munkatársai számára is! Adjunk hálát azért a nyitottságért és lelkesedésért, amivel a fóti testvérek hordozzák Laurát és a bibliafordítás ügyét! Imádkozzunk bölcs lépésekért, áldott új tanévért Laura számára!

Október 20-án Misszió expón veszünk részt Budapesten a Papp László Sportarénaiban az „Ez az a nap!” rendezvényen. Imádkozzunk sok érdeklődőért, jó beszélgetésekért!

(wycliffe.hu)